

מאורות אל העבר

ח כסלו תשל"ט | 08/12/1978

גולדה

תחת גשם שוטף שירד על ראשיהם של המתכנסים בהר הרצל בח' כסלו תשל"ט (8.12.1978), ובליוי משמר כבוד של חיילים וחיילות (שחלקן נעלו את "נעלי גולדה" שכונו כך עוד בחייה), הובאה גולדה מאיר למנוחות.

היא נולדה ברוסיה, גדלה במילווקי שבארצות הברית, חיה כקיבוצניקית וכפעילה ציונית במרחביה שבעמק יזרעאל, ומילאה מגוון תפקידים ציבוריים. ערב הקמת המדינה ניסתה, תוך סיכון עצמי רב, לשכנע את עבדאללה מלך ירדן שלא להצטרף למדינות ערב הפולשות. כשגרירה בברית המועצות, הפכה גולדה לסמל ולמופת ל"יהדות הדממה" שנאנקה תחת עולו של סטלין. קְשֶׁרֶת העבודה, הקימה וביססה את יסודות מדינת הרווחה, וכשרת החוץ כוננה את קשריה של ישראל עם מדינות אפריקה. לאחר פטירתו של לוי אשכול ב-1969, נבחרה כראש ממשלה. גולדה דגלה בלחימה בלתי מתפשרת בטרור. היא טענה כי העם הפלשתיני הוא סוג של "פיקציה" היסטורית, והתירה את ההתיישבות היהודית המחודשת בחברון. אירועי מלחמת יום כיפור והעובדה שנתפסה כאחראית לחלק מהמחדלים שנתגלו בה, הביאו בסופו של דבר להתפטרותה מהתפקיד. הונצחה בפארקים, בבתי חולים ובאתרים שונים ברחבי הארץ.

מאת Marion S. Trikosko - image (ויקפדיה).
נחלת הכלל

